



**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum  
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

**Bibliander, Theodor**

**[Basel], [1543]**

**VD16 VD16 K 2583**

Ad califfam de baldach quod Iudæi de Abraham apposuerunt in Alchoran.  
18.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)



lio, atq; quarta sub Martino imperatoribus declaratum. Respice in illos gloriosos imperatores, Theodosium, Martinum, Constantinum, & ceteros, qui gloriam uirgini & matri CHRISTI summo studio augere procurarunt. Si princeps es, aduerte hæc esse honoris tui, ut similiter facias, cum ad id ipsum obligeris ex euangelio prius per te professio, & nunc in acceptatione Alchoran de nouo firmato & approbato. Diceres fortassis: Absit absit, quod ego debitum honorem Mariæ uirgini dare recusem. Neq; enim sic intelligo Alchoran. Ideo blasphemantes ipsam, mando mortis supplicio tradi. Sed deest intelligentia circa modum generationis IESU CHRISTI de uirgine. Respondeo: Modus incarnationis uerbi excedit humanum intellectum, sed cum euangelium dicat, uerbum caro factum, hoc utiq; à te credi oportet, si euangelio credis. Et istud sufficit, si credis matrem CHRISTI, qui CHRISTVS est uerbum dei in uirgine incarnatum, modo quo deus hoc operatus est. Si itaq; præceperis in omni imperio tuo omnes credere euangelio, modo, tali quo Aegyptij, Afri, Romani, Asianiq; crediderunt, & glorificauerunt uirginem Mariam tempore Mahumet, & ante & post omnes Christiani, aut maior eorū pars, iustum erit mandatum tuum, Deo & CHRISTO & uirgini intemeratæ fore acceptum, & infinitarum animarum tribues salutem & quietem, tibiq; laudem immortalem & uitā perpetuā. Euenire debet tempus (ut supra dictum est ex Alchoran) quo non erit nisi fides CHRISTI. Incipe tu accedere, & sequentur te omnes orbis & sectæ illius principes. Tunc dicetur: Ecce deus permisit fieri mala, ut euenirent bona. Fides euangelij ubiq; ab idololatriis orientalibus sprete fuit, uenit lex Arabum, quasi nolens consentire in ipsam, & ad cultum eos unius dei, approbato tamen occulte euangelio, conduxit. Nunc placuit deo, quod approbatum euangelium, coopertum multis ineptijs in Alchorā (quemadmodum approbatur sæpe in eodem libro) in lucem ueniat. Ita ducuntur de lege Arabum ad euangelium prius fortissime resistentes, ad gloriam magni dei, regis regum, creatoris & dominatoris uniuersi.

AD CALIPHAM DE BALDACH, QVOD

Iulij de Abraham apposuerunt in Alchoran. Cap. XVIII.

**P**rimum à tua prudentia, qui præes legi Alchoran, depono, utrum credis deū esse auctorem Alchoran, an non? Si non, cur mandas tantam diligentiam libro illi in studio Baldach adhiberi, qui de seipso perhibet falsum testimonium, cum dicat se à deo compositum, quod tu non credis? Si uero credis librum illum dei uerba continere, quomodo potest liber dicere, quod per Gabrielem deus ipsum Machumet intimaui, per hæc uerba: Gabrielis hunc librum tuo cordi per creatorem intimantis? Quomodo possunt hæc uerba deo loquenti adaptari, qui est creator? Tu nosti per discursum libri talia sepius reperiri, quæ per se ostendunt, non esse uerba dei qui loquitur. Esto igitur, quod istis et alijs obiectionibus non obstantibus, tu omnino credas deum libri illius collectorem. Credere igitur te oportet omnia esse uerissima, quæ in ipso continentur. Dico igitur, quando legitur Cap. xvi. Ego quidem, cui deus uiam rectam atq; directam, illam scilicet Abrahamæ non increduli patefecit, & immisit. Quid per Ego intelligis? si dicis, Machumet, utiq; non sunt illa uerba dei, nec eis credendum. De se igitur Machumet testimonium perhibens, nihil probat: & illa uerba cum in Alchoran sint scripta, dei esse prædixisti, quæ simul stare nequeunt. Adhuc nonne Cap. vi. ponitur: Tu uero ceteris intima, deū ueraciter iniunxisse, quod Abrahamæ sectā imitent, qui ne incredulus nec idololatra. Si hæc deus ei præcepit, & post hoc Cap. xvi. eidem primo immisit & patefecit uiam Abrahamæ (Alchoran enim successiue descendit, & pedetentim, ut Cap. xxvi.) quomodo hæc simul stabunt, & quomodo com-

Alchoran pedetentim collectus

An Deus Alchorani auctor creditur?



patiuntur se illa quæ in v. l. cap. dicit, Abraham nec incredulum nec idololatram fuisse, & in doctrinis idem affirmat. Dicit, cum Mahumet XL. annorū, de idolo-  
latria conuersus sit per Sergium monachū Christianū & Nestorianum, cuius e-  
tiam habitum religiosum accepisse dicitur, & in ea fide mortuus asseritur: quo-  
modo est hoc uerū, quod Abraham legem tenuerit? Vbi legisti in Alchoran præ-  
ceptū de circumcisione, aut Mahumet circumcisum: utiq; non in octauo die nati-  
uitatis suæ, ut Isaac & filijs Abraham fuit præceptum, nec in XIII. anno, ut Ismael  
(tunc enim idololatra fuit) nec postea legitur circumcisus. Sed quia Christianus,  
licet Nestorianus, utiq; baptizatus fuit. Nestoriani em̄ Euangelium amplectuntur,  
& baptizantur. Neq; est uerisimile, Machumet ista in Alchoran scripsisse. Nam  
ut patet ex Alchoran, euangelij laudes ponuntur in XII. cap. & ante capita illa  
quæ legem Abraham immisam Mahumet dicunt. Similiter & laudes CHRISTI  
cap. III. quæ credi possunt: Mahumet posita, cū esset Christianus, ut præfertur.  
Certū est autē ipsum, CHRISTVM omnibus prophetis præferre, & legē euange-  
licā omnibus alijs legibus, idē quod derelicto CHRISTO & euangelio ad A-  
brahā fuerit per deū remissus, nequaquam est consonū rationi nec uerisimile, cū  
Christiani in obseruantia euangelij nō dubitent omnē perfectionē fidei & legis  
Abraham contineri. Ista igitur de lege & uia ipsius Abraham. Verisimiliter Iudæi  
post mortem eius apposuerunt ad Alchoran, quoniam in eorum manibus erat  
collectio Machumet, ut præmittitur. Nunc uides Califa, uos, per astutos, peruer-  
sos, dei blasphemos Iudæos esse seductos, qui Alchoran nunquam in uita Mahu-  
met publicatum (neq; eius unquam continentia plene cuiquam reperitur com-  
municata) post mortem Machumet, antequam Iudæi illi qui Machumet adhæse-  
rant, & collectionem præceptorum eius in sua potestate habuerant, ipsam Hali  
(cui Machumet tradi mandauit) assignarent, illa inseruerunt de Abraham,  
cuius se Iudæi filios iactant, atq; alia multa quæ in Alchoran remanserunt. Hæc  
cū optime scias, sume uirilē animū in dei timore, & ueritatē mendacio præferas.

# OSTENSIO, SINE CHRISTO NON POSSE

quenquam felicitari. Cap. XIX.

Secundo considera, quomodo CHRISTO IESU & eius euangelio absq; om-  
ni hæsitacione etiam secundum Machumet subijci debeas, si ad æternam ui-  
tam peruenire speras: quoniam sine CHRISTO hoc omni hominī impossibile  
est. Et ad hoc ostendendum, præmitto etiam secundū Alchoran, hominem mor-  
talem nullo modo posse quocunq; studio aut exercitio uirtutis immortalē fie-  
ri. Mortalis enim natura si seipsam efficere posset immortalē, faceret & seipsam  
deum, qui solus per naturam est immortalis, etiā secundū Alchoran. Non potest  
igitur aliquis homo talia studiosa facere opera, propter quæ merito & de iure  
fiat immortalis. Et cum immortalitatem omnes desideremus, nemo erit felix ul-  
tima felicitate, nisi ipsam assequatur. Nec sufficeret, illā sine merito habere. Qui  
etenim non assequitur regnum immortalitatis ut hæres & dominus per iusticiā,  
nōdum est felix. Non enim uassallus, qui de gratia id habet quod habet, felix est,  
quia seruus: sed dominus, & hæres. Quomodo igitur erit possibile, quod homo  
ad regnum cœlorum & immortalitatis perueniat, ut sit rex & dominus & hæ-  
res regni illius, si mortalis immortalitatem sic mereri non potest, quod ei de-  
beatur? Sicut enim sensibilis uita cuiuscunq; bruti animalis nullo unquam exer-  
citio ad hoc ascendere poterit, quod fiat intellectualis & intelligens, licet unum  
animal brutū plus uideatur per doctrinā hominis ad conformitatem intelligen-  
tiæ ascendere, quā aliud: nunquam tamen erit possibile, bestiā fieri intelligentē.  
Sed si aliquod reperiret animal speciei bestialis capax doctrinæ, taliter q̄ exerci-

Machumet ido-  
latra à Ser-  
gio monacho  
conuersus.

Nestoriani.

Alchoran à Iu-  
dæis composi-  
tus.

Sine Christo  
seruari, nulli  
possibile.

Cœlum nullius  
hominis merito  
parari posse.

G 4 tio con-